

3) Съдниятъ день ще бѫде свършаше-то на свѣтъ-тъ и на всички-ты нѣща, които сѫ въ него.

Защо прочее да общаме свѣтъ-тъ, и нѣща-та които ся находатъ въ него, като толкова скоро ще умремъ, и ще оставимъ всичко назадъ, и като всичко, което оставимъ назадъ, ще изгори?

Всичко е суета! По добрѣ, и много по добрѣ е за насъ да ся приготвимъ за онзи по свѣтливъ и по добрѣ свѣтъ, гдѣто е отишель Христосъ, и гдѣто всички-ти, които го общатъ, ще бѫдѫтъ вѣчно блаженни.

4) Съдниятъ денъ ще бѫде денъ, въ когото ни всякого ще ся заплати споредъ дѣла-та му.

Тайни-ты на всички-ты сърдца, и дѣла-та въ всички-ты человѣци съвършенно ще ся открийтъ. Богъ не ще да гледа на никого волікъ тж., но всякому споредъ дѣла-та ѝ ще заплати справедливо добро или зло: человѣци-ти ще ся оправдаյтъ или осуждѫтъ споредъ както сѫ примиали или отхвърляли Христа. Дѣла-та за които тогава ни ся заплаща, сѫ дѣла на впраж: — сѫ свидѣтелства че сме въ Христа. Наша-та правда за оправданіето е въ него самаго.

5) Съдниятъ день ще бѫде денъ на изгубяніе на надежды, денъ на раздѣленіе, на плачъ и на бѣда.

Надежды-ты на оныя, които не сѫ уповавали въ Христа за спасеніе-то си, ще ся